

Brief aan mijne waarde suster, Mevrouw Aletta Engelman gebooren Wolff
 Sign. Handschr. Afd. UB Leiden Ltk. 1124 no.4
 Bibliogr. Buynsters: no. 526.

Brief
 aan mijne waarde zuster, Mevrouw
 Aletta Engelman gebooren Wolff

Ik singen op Uw Jaar- & - ZilverBruilofts-Feest
 Nu vergt gij, zusje lief, wat veel van mijnen Geest;
 'k ben in dat slag van Werk niet al te breed bedreeven:
 'k Maak zelde of nooit een Jaargedicht;
 Em gaf, geduurende min gantsch Poëtisch leven,
 Eén enkeld Bruilofts-zang in 't licht;
 't Wierd ook zoals men zegt, Bongré, malgré, geschreeven:
 Er was wat haalen aan die kling.
 Waart gij met proos te vreên ik sou terstond beginnen;
 Maar neen, gij eischt dat ik dees dag ter eeren zing,
 En, bij de Negen-Zang-Godinnen;
 (Dat's véél gezeid!) 'k versta mij op die zaaken niet.
 Gij, echter, wagt een Vaers, een Lied
 't Is toch onnozel, dat we, als andre Kerstenmensen,
 In Proos geen segen mogen wenschen!
 Wat Gekskap bragt er 't eerst dat Modetje ter baan'?
 Wij arme zielen, zijn er wel verdrietig aan !
 Wij Winden van Vernuft, wij, Kostlijke Poëten,
 En Poëtessen; (Nou mijn Sex niet te vergeten)
 Wij dienen met de Lier wel altoos klaar te staan,
 Zo dra een van de goede vrinden
 Kloekmoedig 't Huwelijkskansje waagt.
 Of zo deez lugtigheid mijn'zuster, u mishaagt,
 Zich in den Echtenstaat heel deftig gaat verbinden.
 Als hij een Amt krijgt, wordt gepromoveerd, verjaart,
 Ja! Als er de eersten reis met zijnen Kleinen Jongen,
 By 't waglend wiegje, wordt van Súija Súy gezongen.
 Zo vliegend moet de Lier gesnaart.
 Och 't spel schijnt niet volmaakt zo wij er niet bij zingen:

Ik wist meest al dien dans knaphandigjes te ontspringen;
 Want tusschen ons gezegd,
 Ik weet dat mijn talent daar in 't geheel niet legt.
 En ook mijn Zangstertje ('t is al zo'n aartig meisje)
 Spreekt dus: " Ik zag wel kans om voor een enkeld reisje,
 " Eens meê te doen, maar telkens weër
 " Die afgezaagde Deunen
 " In Schiklijk na te dreunen
 " Daar voor bedank ik wat heel zeer.
 " Wel zie, 't is om er van te trillen & te beven!
 En heel veel ongelijk kunt gij haar wis niet geven?
 Maar, eens is geens: Hadt zij mijn zin nu maar gedaan.
 Ja! morgen is 't weer een dag. Zij wil er maar niet aan.
 Hoor, zusje; schoon 't u ligt versonderd,
 't Is met mijn Armiaantje & en mij, weer magtig honderd.
 Zij wil niet; want zij heeft; zo zegt ze, een vrije wil
 Gelijk ik wil: zie daar de grond van ons verschil.
 Ik heb de Stoutert so gebeden,
 Maar zie, ze was niet te overreden:
 't Was
 't was Schatje voor en na 'k heb haar gestreeld, gevleid.
 Vergeefs al mijn'welsprekenheid.
 Ik heb haar, denk eens aan! uw Brief zelf laten lezen.
 Zij las hem, zei: "Wel nú wat zou het nú toch weezen"?
 "Kom, kom dat is geen vragens waard.
 "Die mening is zeer net verklaart"
 "Ei, seker, zeg je zo. Ik heb er weinig tegen,
 "En sprak maar voor mijzelf. Zijt gij er toegenegen?
 "Geluk 'er meê. Maar! zie wel toe wat gij begint.
 "Want, luister Lieve Betty, een hoope bagatellen.
 "Deez vrienden op hún moúw te spellen,
 "Dat raad ik u júist niet heel sterk mijn zoete Kind.
 "Uw broeder is geleerd; uw'zuster is héél schrande.
 "Hoor, viel er wat te rijmen voor een ander,
 "'t Was speelegen; ik tastte er niet om naar mijn oor.
 "Maar hier, hier hebben wij ons regte Volk niet voor,
 "Dat Volk waaraan wij al beduiden wat wij willen.
 "Ons heele Magazijn van Heliconsche - Grillen

"Zijn Babioles, als de Liên
 "Niet door het Prisma van Apollo willen zien.
 "Maar alles aan den toets der Oordeelkunde strijken
 "En, (dat's nog erger!) met hunn' eigen oogen kijken.
 " Ô dat Proefondervindelijk geloof!
 "Doe maar de kas eens op van onze Fraaijgheden.
 "Terstond vraagt met veel ernst uw Broêr de Filosoof:
"Maar wat bewijst dat nu? Wat's de voldoende reden?"
 "Uw zuster zal (misschien zo Wolfiaans niet zijn:
 "Doch haar gezond verstand, is ligt nog meer te vreezen.
 "Haar smaak is edel, Keurig, fijn
 "Zij krijgt altoos van mijn geen zikkenpit te leezen
 "Geloof mij doe als ik, ten waar deez lof ú streef
 "Het vaers is glad; -maar- 't zegt niet veel.
 "'t Is hier voor ons geen tijd van spreken; wel van zwijgen
 "Want om iets dat wat zegt nu bij malkaar te krijgen
 "Dat zit er in 't geheel niet op.
 "Met dat verweerd geraas met dit verbruid geklop.
 "Daar giert een boor, hier schraapt een vijl, bons gaat de hamer.
 'En och dat knarssen van die gruwelijke zaag!
 "Dan komt er eens een boel dakpannen naar omlaag.
 "Wat is 't despraat gestelt op onze Boekenkamer!
 "De Boekenkassen, de Fauteuil de Lessenaar
 "'t Staat alles ingepakt, & op & en door malkaar
 "K zie geen van de Geleerde vrinden
 "En onze groote maat úw Pope is, vrees ik weg
 "Ga maar eens kijken, 't is nog erger als ik 't zeg.
 "Wat drommel nog! ik kan papier noch pennen vinden
 "En praat gij nog van Vaerzen maaken, ben je dol?
 "Wat mij betreft 'k zie niet hoe of 't nu zoú geschieden
 "Wel dat lijkt, zei daar een van onze Timmerlieden
 " een Boekenwinkel. Kijk reis aan t is alles vol.-
 "K Heb nooit, so sprak die vrome bol
 "k Heb noolt geweten dat er zo veel Boeken waaren.
 "Maar wij gemeene Lui
 "Wat weten wij van zulk gebruy.
 "Kom, met het Boek van Catz Kan ik het wonder klaeren.
 "Dan roept er een ô Hein geef an de grootste leer

"Geef spijkers jongen | Weg die hand, leg t hout daar neer
 "Dan komt de Dominé eens om het hoekje kijken
 "(Gy weet die is er voor om zulk een boel te ontwijken.)
 " Zyn zegt nú Jongens denkt er aan dat ik studeer
 ""t Zal sondag werden. maakt niet al te bijstren leven.
 "En wat heel deftig zie ik ú uw orders geven.
 "Geloof mij waarlijk, Lieve Meid
 "Gij krijgt nog eens een air van stijve staatigheid
 "Het regte Zóó Zóó 's air; 't zal met er tijd nog komen
 "Gij hebt van deeze week er sterk in aangenomen.
 " ó Juffrouw kom reis hier - gaauw! (t is de Timmerbaas)
 "Is nú de Pastory verslimmert.
 "Is t nú met alles qnap en naar jóú zin getimmerd?
 "t Is alles kostelijk: maar hemel! zulk geraas.
 "Wel t ziet er heerlijk uit om nú te Poëseeren.
 "Dat gaat zo den godgantschen dag.
 "En dat ik nog het eind maar zag
 "Het sou mij minder chagrineeren
 "Tot in 't Prieeltje is 't vol gewoel.
 "Het brand er 's morgens; t is er 's avonds alte koel
 "Daar kunnen wij des ook met onze kraam niet blijven.
 "En als er wordt gepraat kunt gij geen regel schrijven.
 Neem dit zo alles eens bij een
 Geef ik u slegte raad me dunkt gij zegt wel neen.
 Maak t werk in prosa af, dat sal het beste weezen.
 Dit zijn geen lieden om úw vaersen voor te leezen
 "k Herhaal niet wat ik heb gezegd
 "Ik leef met u dat ziet ge, opregt.
 Zij lachtte, ik lachtte, ja! maar 't was met weinig gratie
 Ik was ((door)) niet seer gestigt door deeze predikatie
 Want hoor eens zusje lief; ais ik t dan zeggen moet
 k Had al mijn hoop poëtisch goed
 Invoorraad op gedaan. Want goden en godinnen
 Je leven zo niet! ik had Herders Herderinnen
 In menigte gereed & (propertjes gekleed)
 En allen waren zij om 't properst aangekleed.
 Ik had de fraayste & schoonste zinnebeelden

(Waar mee (den) Dichters lovis een Filosoof verveelden!)

Er kwam in mijn gedicht van mijn Yvooren Lier

Van Hemelval, van Vie en zwier

Van Blaakende Echt—altaaren

Van Trisine Maagdenschaaren

Van witte Feest gewaên

Ik sprak erin van wentlende Eeúwen

En k deed ter uwe eer eens frischjes roozen preeuwen

Enfin gy hadt gesezt waar haalt ge al 't mooijs vandaen

Dat is nu al vergeefs & moeite & tijd verlooren

Mijn mist mijn palm mijn klatergoud zijn weg.

En of ik 't zwijg & of ik 't zeg

Ik had u; bloed zo graag reis van mijn kunst doen hooren.

Want met: maar wat bewijst dit nú, daar hebben wij

Wy (Bink/Buik/Pink) poeten (kom wat wou men ons vertellen

In 't allerminste niets te stellen.

In dit gevoelen ligd al heel wat Ketterij

t Brengt in t Gravamina op t Helicons Sijnode

De Reden weet men is daar ((ga)) gantsch niet wel gezien

Hô! ô daar dult men haar zeer node.

((Daar hoeven wij, aan haar geen voor))

Zij heeft daarover ons zie uit niet, te gebiën.

Zo dat ik ging me gooj & 'k kom er niet __?__ laten

wat ook mijn Zangstertje mogt praaten.

Maar zich een leven als ik daaglijks uit-moet staan.

Dat klimmen klouwtren, komen gaan

Van u veel arbeids volk. neen dat kan nú niet lúkken

Ik schrijf ú zelf dees brief bij stúkken

Hoú het te goed tot dat ge uw gouden Bruiloft viert

En bij uw leeftijd voegt nog vijfentwintig jaaren

Intusschen wensch ik u dat hij die 't al Bestiert

(Gedenkend al die tyd u gunstig)

U wil in zijne Gunst voor (ziekte) (le) en ramp en leed bewaaren.

Tree met úw Echtgenoot voor roerent ziels verdriet

(Volwandel 's Levensweg met uwen Echtgenoot)

't volmaakt weet gij is hier niet

(Wij hebben krijgen een ons deel van 's levens Lastigheden)

De Hoop der Godsdienst & de Reden

Verzagten 's levens lastigheden

(Die vrijheid & die lasten)

(nee 't is)